

[Julin.]

er dog muligt, at Skolekommissionernes Medlemmer nok kunde magte en saadan Opgave. Nu er en ny Bibliotekslov, efter hvad der siges, paa Trapperne, og efter hvad Bladene har meddelt, har et Flertal og et Mindretal indenfor Biblioteksraadet hvert for sig afgivet eller i hvert Fald udarbejdet et Udkast til en ny Bibliotekslov eller Bogsamlingslov. Jeg henstiller til den højtærede Undervisningsminister at fremskynde Fremsættelsen af et saadant Lovforslag, og jeg vil haabe, at der i dette maa blive taget rimeligt Hensyn til det folkelige Selvstyre og ligeledes skyldigt Hensyn til de mindre Bogsamlinger.

Gang efter Gang har Forfatterunderstøttelserne været paa Tale under Finanslovedebatterne, ogsaa under denne sidste. Man maa nu spørge rette vedkommende, om Tiden ikke snart er inde til, at der kan ske en Ændring paa dette Punkt. Adskillige af disse Bevillinger kunde sikkert stryges, uden at det blev noget Tab for Samfundet. Lad være, at enkelte af de hidtil understøttede Forfattere ikke kunde eksistere som Forfattere uden en saadan Statsstøtte; de maatte saa se at tage sig noget nyttigere for end at skrive Bøger, der ofte er af tvivlsom Værdi. Det turde dog være en Meningsløshed Aar efter Aar fra Samfundets Side at støtte en Forfatterinde som Fru Thit Jensen, hvis offentlige Virksomhed staar i den mest skærende Modstrid til den kristelige Moral. Jeg gør det ærede Medlem Hr. Bindslevs Ord til mine: For øvrigt mener jeg, at den Form, hvorunder man uddeler Understøttelser til Kunstnere og Videnskabsmænd — og jeg følger til: til Forfattere — bør ændres.

Der er dernæst et Par Bemærkninger om en helt anden Sag, jeg ønsker at gøre. Det er glædeligt, at Hovedrevisorernes Virksomhed har aabnet de manges Øjne for Nødvendigheden af, at der bliver vaaget over, at der i Administrationen af Statens Midler hidføres større Sparsommelighed. Man siger vist ikke for meget, naar man drister sig til at udtale, at det er de fleste Borgeres Opfattelse, at der i mange Forhold ødsles og sløses med Statens Penge. Den gamle kendte Devise „Blæse med det, Staten betaler“ maa snarest sættes ud af Kurs. Svindlerierne tager mere og mere Fart i private Virksomheder, og dette er mere end sørgeligt. Men trist er det ogsaa i en vanskelig økonomisk Tid, hvor Skattebyrden trykker Befolkningen haardt, om det med Rette kan siges, at Statens Penge kastes ud af Vinduet.

Maa jeg i denne Forbindelse udtale min Glæde over, at Statsbanernes øverste

Ledelse har agtet paa Tidens Krav og har søgt at komme i Kontakt med Folket. Det er vist en god Tanke at arrangere billige Ture med Statsbanerne til Hovedstaden og til naturskønne Egne trindt omkring i Landet. Kun vil jeg advare imod, at man fra samme Side gaar saa vidt, at man i de Byer, man gæster, giver sig til at arrangere Bal for Deltagerne. Slig Galskab har man nok af i Forvejen her i Landet, saa Folket trænger ikke i den Henseende til en hjælpende og ledende Haand.

Til allersidst føler jeg Trang til ganske stilfærdigt at takke den højtærede Statsminister, fordi han ikke gaar Krogveje, men til enhver Tid og under alle Forhold kæmper med aabent Visir, og jeg føler mig fuldt forvisset om, at Tusinder Landet over staar bag en oprigtig Tak til den højtærede Statsminister, fordi han i de bevægede Privatbankdage holdt Hovedet klart og Hjertet koldt.

Simonsen: Jeg har tilladt mig at stille en Række Spørgsmaal og rette en Del Henstillinger til de forskellige højtærede Ministre, og jeg har ogsaa faaet Svar paa dem alle, men desværre ikke Svar, der kan volde mig nogen Glæde, saaledes at jeg kan faa Anledning til at sige Tak i blot et eneste Tilfælde. Derimod er adskillige af Svarene af en saadan Beskaffenhed, at jeg føler mig opfordret til at tage til Genmæle og fremsætte nogle Protestbemærkninger.

Jeg vil først rette en lille Misforstaaelse, som det synes den højtærede Justitsminister har gjort sig skyldig i. Den højtærede Minister udtalte, at jeg havde kritiseret hans Stilling til den Sag, der vedrører Tømrermester Peter Hansen i Aarhus, som jeg omtalte, og at jeg ligeledes skulde have kritiseret Ministerens Stilling i Sagen vedrørende den uberettigede Beskyldning mod en Grosserer for at have bedraget Statsbanerne. Det er en fuldstændig Misforstaaelse, som jeg ikke forstaar kan fremkomme, thi hvis man læser Referatet i Fortrykket, vil det deraf fremgaa, at jeg meget stærkt har betonet, at jeg var fuldstændig enig baade med denne og den forrige Justitsminister og med Folketingsudvalget med Hensyn til deres Behandling af Peter Hansens Sag. Det var altsaa ikke nogen som helst Kritik, jeg fremkom med; det var en Henstilling, en Opfordring, jeg rettede til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Minister har sandsynligvis faaet den Opfattelse, at jeg vilde lokke ham ind paa en Nederlagets Vej eller vilde have ham til at foretage et Tilbageskridt. Dette var jo